

Δυο πρόσφατα δημοσιεύματα της αγαπητής «Ανατολής» σχετικά με το όμορφο Οροπέδιο του Λασιθίου μου έδωσαν την αφορμή για το παρόν σημείωμα.

Το πρώτο δημοσίευμα, μια γνωστοποίηση ανάληψης πρωτοβουλίας εκ μέρους του Δήμου Οροπεδίου Λασιθίου να ανακινήσει εκ νέου θέμα αναδασμού (φύλλο 10.11.2000) και το δεύτερο μια απάντηση του κ. Δημάρχου Λασιθίου αορίστως σε όσους με τα γραπτά, τις ομιλίες ή οποιοδήποτε άλλο τρόπο έκφρασης δεν εμφανίζονται ιδιαίτερα αισιόδοξοι για τον μέλλον του Οροπεδίου.

Ας μου εκτραπεί λοιπόν, σαν Οροπεδιώτη, αλλά και σαν μη κατονομαζόμενο ρητά «αποδέκτη» της Δημομαρχιακής απάντησης, να εκθέσω την άποψή μου για τα θέματα που θίγονται στα δύο δημοσιεύματα.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΔΑΣΜΟΥ

Επικροτώ και συμφωνώ απόλυτα με την πρωτοβουλία του Δήμου να ανακινήσει θέμα αναδασμού στο Οροπέδιο. Είναι γνωστό και παραδεκτό από όλους ότι οποιαδήποτε προσπάθεια ανάπτυξης του αγροτικού τομέα στο Οροπέδιο Λασιθίου είναι στενά δεμένη με την επίλυση του εγγειοδιαρθρωτικού του προβλήματος.

Είμαι βέβαιος λοιπόν πως στο θέμα αυτό η Δημοτική Αρχή θα έχει την συμπαράσταση της μεγάλης πλειοψηφίας των Οροπεδιωτών.

Και μια επισήμανση πρακτικού ενδιαφέροντος. Θα ήτο χρήσιμο να ερευνηθούν οι λόγοι για τους οποίους απέτυχε η προηγούμενη προσπάθεια αναδασμού των αρχών της δεκαετίας του 1980 και να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να μην επαναληφθεί το ίδιο φαινόμενο.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΤΟΥΣ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝΤΕΣ ΟΡΟΠΕΔΙΩΤΕΣ

Πολλοί είναι, για να μην πω το σύνολο των Οροπεδιωτών που εκφράζουν ποικιλοτρόπως ανησυχίες για το μέλλον του τόπου τους. Κανείς όμως, από όσο γνωρίζω, δεν αποδίδει ευθύνη για την σημερινή κακή κατάσταση στην παρούσα Δημοτική Αρχή η οποία απλώς την κληρονόμησε. Ευθύνες θα έχει, εάν διαπιστωθεί στο τέλος της θητείας της ότι δεν έκανε ότι επιβαλόταν να γίνει για την ανατροπή της.

Είναι γεγονός ότι όσοι προσεγγίζουν τα καυτά προβλήματα του Οροπεδίου εκ των πραγμάτων αναγκάζονται, περιγράφοντας την υφιστάμενη κατάσταση να χρησιμοποιούν, όχι βέβαια από διάθεση υπερβολής, δραματικούς τόνους στις εκφράσεις τους. Από την τάση αυτή άλλωστε δεν ξέφυγε ούτε ο κ. Δήμαρχος, ο οποίος δέχεται (Οκτώβριος 1999) ότι «το φάσμα της ερήμωσης και οριστικής εγκατάλειψης αυτού του ευλογημένου τόπου είναι ορατό...»

Στο ίδιο μήκος κύματος άλλωστε κινήθηκε και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας, ο οποίος στην επισκοπική του ομιλία στις 29 Αυγούστου του ίδιου έτους με θλίψη στέλνει το μήνυμα ότι «το Οροπέδιο σβήνει».

Έτσι δυστυχώς έχουν τα πράγματα και σ' αυτά τα συμπεράσματα οδηγεί και μελέτη όλων των οικονομικών, κοινωνικών και αναπτυξιακών δεικτών του Οροπεδίου. Ο λεκτικός εξωραϊσμός της άσχημης πορείας του τόπου καθόλου δεν μπορεί να την μεταβάλει.

Με την διαπίστωση του κ. Δημάρχου ότι για την αντιμετώπιση της κατάστασης απαιτείται γενική συστράτευση νομίζω πως κινείς δεν διαφωνεί.

Μπορώ δε να πω πως όλοι οι Οροπεδιώτες, απόδημοι και μη, είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν σε κάθε ξεκάθαρη αναπτυξιακή προσπάθεια. Χρειάζεται όμως κάποιος να αναλάβει την πρωτοβουλία κινητοποίησης του πολύ αξιόλογου ανθρώπινου δυναμικού του Οροπεδίου και την εν συνεχεία παρακολούθηση και συντονισμό της δράσης του.

Και ο κάποιος αυτός, δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι άλλος από τον τοπικό Δήμο. Ας ξεκινήσει λοιπόν πρώτος εκείνος και είναι βέβαιο ότι πολλοί θα ακολουθήσουν.

Τα αποτελέσματα της πρωτοβουλίας αυτής θα μπορέσουν να αξιοποιηθούν στην συνέχεια με διάφορους τρόπους προς όφελος του τόπου.

Επιλέγοντας θέλω να σημειώσω ότι οι παραπάνω σκέψεις και προτάσεις ούτε ευχολόγιο αποτελούν, ούτε τον ρόλο μαγικού ραβδίου μπορούν να παίξουν.

I. M. ΚΑΡΑΒΑΛΑΚΗΣ